

Mérlegen a „megújulás éve”

közvélemény-kutatás a **HetiVálasz** megbízásából

fotó: mti

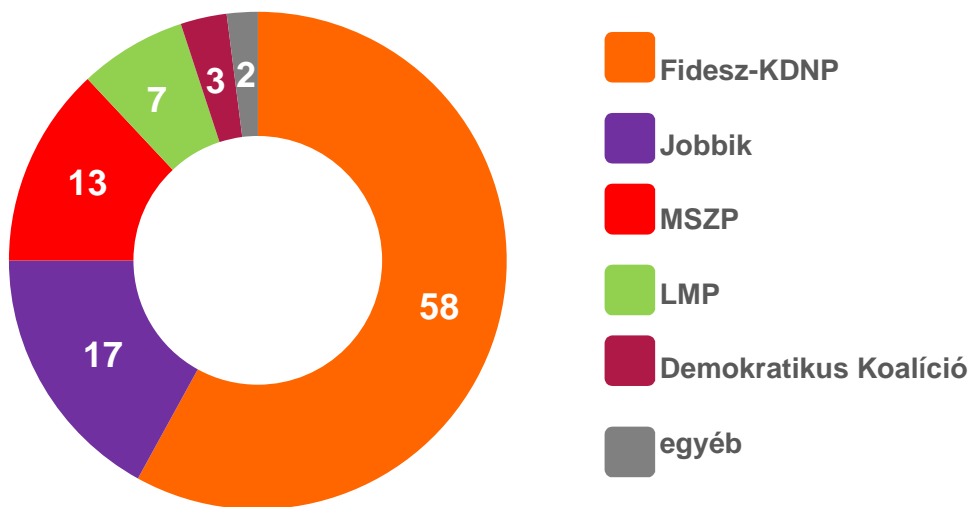
Készült: 2011. december 3-8. között, 1000 fő telefonos megkérdezésével,
országos reprezentatív mintán

Pártszimpátia

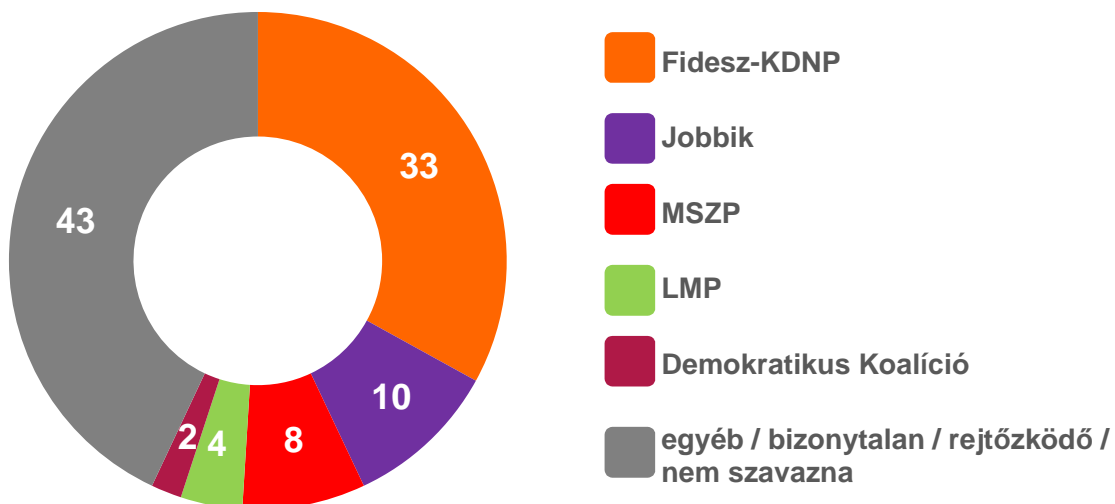
Az év vége a legtöbb szervezet esetében a számadás ideje, a politikai életben azonban erre általában négyévente kerül sor. Gyógyír lehet ugyan az ellenzéknek miniszterelnök- és minisztercseréről, előrehozott választásokról, 26 órára növelt napokról beszélni ebben az időszakban. Az önérdékkövetésben látszólag realitás-érzékét vesztett kormányellenes csoportok azonban saját szimpatizánsaik előtt próbálják leplezni: gyakorlatilag épp ők képtelenek szembenézni eddigi teljesítményükkel. A továbbra is népszerű kormánypártok eközben a gazdasági világválság hozta kényszerek folyamatos követésére koncentrálhatnak.

Most vasárnap is kétharmados parlamenti többséget biztosítana a kormánynak az aktív szavazók 58 százaléka, miközben a jobboldal kohézióját adó Orbán Viktor a választadók 54 százaléka szerint alkalmas állami vezetőnek, így valódi versenyről is inkább az ellenzéki oldalon belül lehet beszélni. A Jobbik és az MSZP július óta küzdenek egymással a legnagyobb ellenzéki párt helyéért, amit - azóta rendre - a Jobbik birtokol az aktív szavazók 17 százalékának támogatásával. A pártszakadásban újra megrogyott MSZP most vasárnap 13 százalékot, míg a Gyurcsány-párt 3 százalékot szerezhetne. Az LMP – ahogy az országos üggyé tett II. kerületi választás is mutatja - továbbra sem tud ugyan érdemben beleszólni az MSZP és a Jobbik harcába, azonban fontos eredmény, hogy biztosítottnak látszik parlamenti helyük (most vasárnap a választási részvételüket biztosra ígérők 7 százaléka potenciális LMP-szavazó).

Az összes megkérdezett körében a nem éles választási szituáció mellett épp az ellenzéki alternatíva hiánya csökkentheti a politikai és választási aktivitást. 2010-ben a választásra jogosultak 64 százaléka adta le szavazatát, ma azonban a felnőtt magyar lakosság mindössze 53 százaléka ígérte biztosra most vasárnapi választási részvételét. Az összes megkérdezett 33 százaléka támogatja a kormánypártokat, 24 százaléka pedig összességben az ellenzéki oldalt: a Jobbik a magyarok 10 százalékának, az MSZP 8 százalékának, az LMP és a Gyurcsány-párt pedig 4 és 2 százalékának szimpátiáját élvez.

1. ábra: Aktív szavazók potenciális pártpreferenciája

2. ábra: Pártszimpátia az összes megkérdezett körében

Gazdasági válság

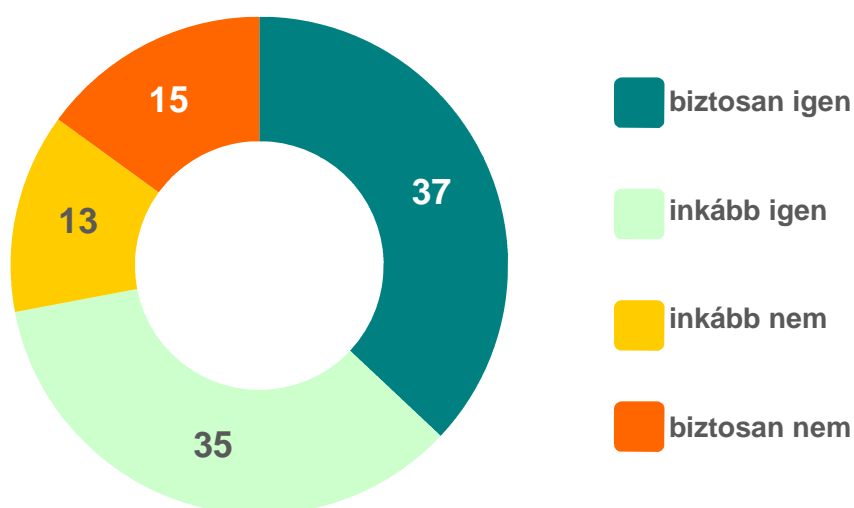
A Nézőpont Intézet december 3-8. között végzett közvélemény-kutatása arról tanúskodik, hogy a nemzetközi gazdasági válsággal együtt jelentkező forintgyengülés mögött spekulációs támadás áll. Legalábbis a válaszadók 72 százaléka (az összes megkérdezettek 56 százaléka) ért egyet a kormány magyarázatával, míg mindössze 28 százalék helyezkedik azzal szembe (az összes megkérdezett 22 százaléka). Míg a Fidesz-szimpatizánsok 72 százaléka, a Jobbik-szimpatizánsoknak pedig 65 százaléka sejt spekulációs támadást, addig az MSZP-tábor körében ez 44 százalékban, az LMP esetében pedig 43 százalékban jellemző.

A magyarok 74 százaléka hallott arról, hogy a kormány az ország gazdasági növekedésének érdekében megújítani készül kapcsolatát a Nemzetközi Valutaalappal. Az IMF-tárgyalás a válaszadók 77 százaléka (a megkérdezettek 50 százaléka) szerint inkább jó az ország szempontjából, mindössze 23 százalék (az összes megkérdezett 15 százaléka) szerint pedig inkább rossz. Érdekes megfigyelni, hogy a radikális Jobbik szimpatizánsait kivéve minden politikai táborban egyértelműen pozitív a kormány-IMF kapcsolat megítélése (a kormánypártiak 60 százaléka, a szocialisták és az LMP-sek 57 százaléka szerint inkább jó). A felfokozott várakozásokkal is magyarázható, hogy pártszimpátiától függetlenül a tárgyalások végén a válaszadók 82 százaléka (a megkérdezettek 56 százaléka) mindössze egy biztonsági tartalékról szóló megállapodást tart üdvözlendőnek, míg a hitelfelvételt 11 százalék említette.

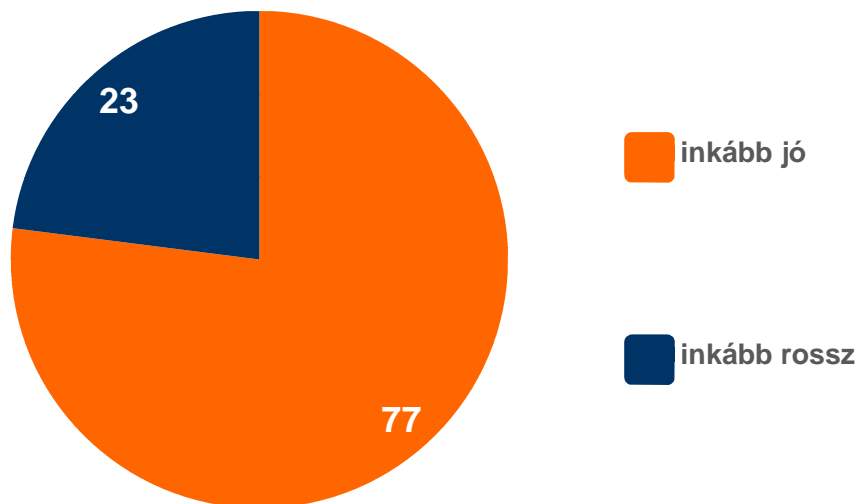
Az összehangolt külső támadás képét tovább erősíti, hogy alig egy héttel az IMF-kapcsolat megújítása után megvonta Magyarországtól a befektetési ajánlású adóbsorolást a Moody's Investors Service. Félreérthetetlenül politikai indoklásában a hitelminősítő a költségvetési konszolidáció és a közadósság-csökkentés bizonytalanságát, valamint a magyar gazdaság egyre korlátozottabb növekedési kilátásait említette. A közvélemény-kutatás tanulsága szerint a magyarok 84 százaléka hallott Magyarországot leminősítéséről. Az elmúlt hónapban az IMF-tárgyalással együtt központba került eset megítélése korántsem egyértelmű.

A válaszadók 51 százaléka (az összes megkérdezett 39 százaléka) szerint inkább, vagy egyáltalán nem volt jogos az amerikai szervezet döntése, 49 százalék (az összes megkérdezett 37 százaléka) szerint pedig inkább, vagy teljes mértékben jogos volt. A kormányon a gazdasági válságot tovább súlyosbító MSZP szimpátiánsainak véleménye nagymértékben eltér a többségétől: 65 százalék szerint inkább, vagy teljes mértékben jogos volt a leminősítés.

Az elmúlt hetek eseményei után talán az sem lehet meglepő, hogy a válaszadók 75 százaléka (az összes megkérdezett 56 százaléka) szerint a jövőben is várható spekulációs támadás a nemzeti fizetőeszközünk ellen.

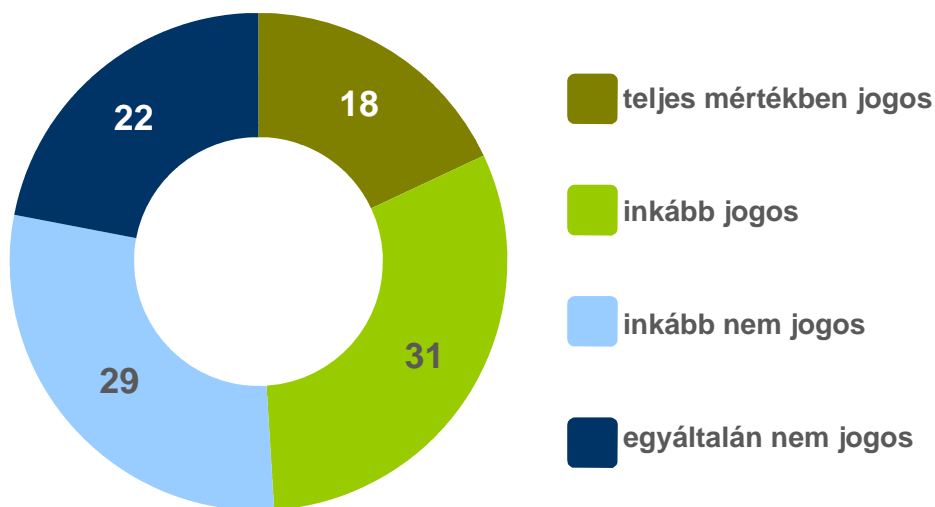
3. ábra: Ön szerint spekulációs támadás áll-e forint a gyengülése mögött? (az érvényesen válaszolók körében; n=779)

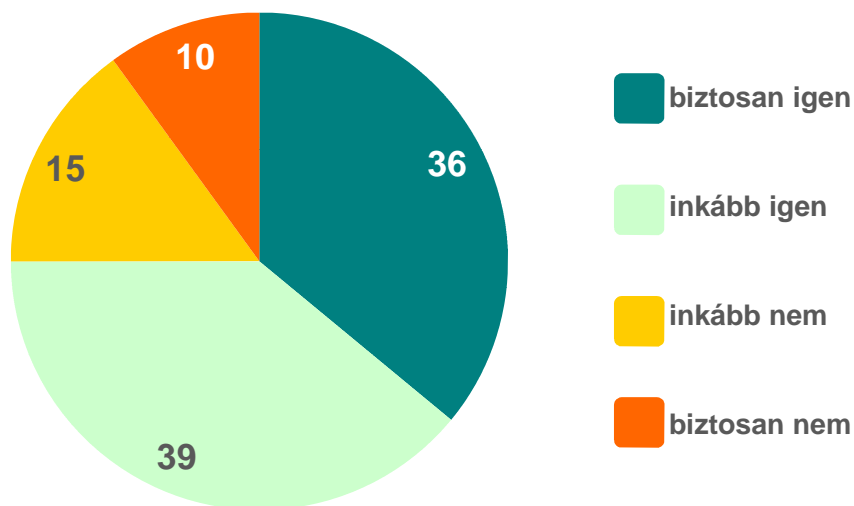
4. ábra: Ön szerint inkább jó, vagy inkább rossz az ország szempontjából a kormány és az IMF közötti tárgyalás? (az érvényesen válaszolók körében; n=653)

5. ábra: Ön szerint mi lenne a legjobb kimenete a tárgyalásnak? (az érvényesen válaszolók körében; n=676)

6. ábra: Ön szerint inkább jogos, vagy inkább nem jogos Magyarország leminősítése? (az érvényesen válaszolók körében; n=762)

7. ábra: Ön szerint várható-e, hogy a jövőben spekulációs támadás éri a forintot? (az érvényesen válaszolók körében; n=752)

A kutatásról

Az adatfelvétel 2011. december 3-8. között készült, 1000 fő véletlenszerű kiválasztásával, országos reprezentatív mintán. Az adatfelvétel módszere: telefonos lekérdezés. Az adatok hibahatára a mintanagyságtól függően +/- 3,2 százalék körüli.

Az elemzésben „aktív szavazónak” nevezzük a választási részvételüket biztosra ígérő válaszadókat. „Potenciálisnak” nevezzük azokat az aktív szavazókat, akik több kérdés alapján tekinthetők egy párt potenciális szavazótáborába tartozóknak.